

הוכן ע"י כולל עיון הדף

1

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף מז.

היתה אוכלת אחת האם מקודשת באופנים דלהלן?

כשיש בצירוף כולם שו"פ	כשהיה באחרונה שוה פרוטה	
אינה מקודשת	מקודשת	אמר לה בזו ובזו ובזו
מקודשת ¹	מקודשת	אמר לה באלו

המקדש את האשה או קונה שדה מחברו במנה חסר דינר, מה הדין?

גבי מכר	גבי קידושין	
קנה - דאינו מתבייש מחברו	אינה מקודשת - דמתביישת ²	לתנא קמא
קנה - דאינו מתבייש מחברו	מקודשת - דאינה מתביישת	ליש אומרים

קידושין דף מז:

הנותן לאשה פקדון או מלוה, ואח"כ אמר לה התקדשי לי בו, האם מקודשת?

היכא שלא נשתייר שו"פ	היכא שנשתייר שוה פרוטה	
אינה מקודשת	מקודשת	בפקדון
אינה מקודשת	לתנא קמא: אינה מקודשת לרשב"א בשם ר"מ: מקודשת	במלוה

המלוה לחברו מעות, ולא הספיק להוציאן, מה הדין בדלהלן?

האם הלווה חייב כבר באונסין	האם המלוה יכול לחזור בו	
חייב באחריותו - דברשותו	לא יכול - ברשות לווה קיימא	לתנא קמא
לרבנן בבי רב: פטור מאחריות לרבה: חייב באחריות ³	יכול לחזור - ברשות בעלים	לרשב"א בשם ר"מ

¹ כן חידש רבא דלא שנו שאינה מקודשת אלא באמר לה "בזו ובזו ובזו", אבל אמר לה "באלו" מקודשת, דלא הוי מלוה, אלא מה שאוכלת מדנפשה קאכלה. וביאור החילוק, דכשאומר "בזו ובזו ובזו" עדיין לא סיים את דיבור הקידושין ולא חלו הקידושין, וכשאוכלת נהפכים הם למלוה והמקדש במלוה אינה מקודשת, משא"כ כשאמר "באלו" שנגמר דיבור הקידושין, ורק הוא פורע לה לאט לאט, שאז מה שהיא אוכלת משל עצמה היא אוכלת ולא הוי מלוה.

² פ"י, וכיון שהיא מתביישת לתבוע ממנו את הדינר שחסר, לכן לא סמכא דעתה שישלים לה ואינה מקודשת.

³ אפי' דס"ל שעדיין המלוה יכול לחזור בו, מ"מ לענין אונסים לא גרע מהשאל לו קרדום שיכול המשאל לחזור בו ובכל אופן כל זמן שלא חזר בו חייב השואל באונסים אפי' שלא הספיק עדיין להשתמש בו.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף מז:

המלוה לחברו מעות ולא הספיק להוציאן, או השאיל לו קרדום ולא הספיק להשתמש בו,
האם יכול המלוה או המשאיל לחזור בו?

האם המשאיל יכול לחזור בו	האם המלוה יכול לחזור בו	
לכו"ע יכול לחזור בו ¹	לא יכול לחזור	לתנא קמא
	יכול לחזור	לרשב"א בשם ר"מ

במה נחלקו ר"מ וחכמים גבי אומר לאשה "התקדשי לי בשטר חוב שהיה לו על אחרים"²?

לר' מאיר מקודשת	לחכמים אינה מקודשת	
א. ס"ל כרבי שאותיות נקנות במסירה ³	ס"ל כחכמים שאינם נקנות במסירה לבד	
ב. לא צריך לכתוב "קני לך וכל שיעבודיה" ⁴	כרב פפא שכותב "קני לך וכל שיעבודיה"	
ג. לית ליה דשמואל שיכול המוכר למחול ⁵	אית ליה דשמואל שיכול המוכר למחול	
ד. אשה לא דואגת שימחול את השטר ⁶	גם אשה דואגת שימחול את השטר	

¹ גם לדעת ת"ק, דכל מה שאמר ת"ק שאינו יכול לחזור בו מיירי דוקא במלוה שאינה חוזרת בעין, אבל בשאלה שחוזרת בעין יכול לחזור בו לכו"ע כל זמן שלא ביקע בו.

² כלומר, שנתן לה רשות שהיא תגבה לעצמה את החוב שיש לו על אחרים.

³ פ"י, שאפי' שלא כתב שטר על נתינת השטר חוב מהני, ד"אותיות נקנות במסירה". אכן חכמים פליגי וס"ל שאין אותיות נקנות במסירה, וכדי להקנות את השטר חוב צריך נוסף, וכיון שכאן לא כתב לה עוד שטר אינה מקודשת.

⁴ פ"י, כו"ע לא ס"ל כרבי דאותיות נקנות במסירה, אלא נקנים דוקא בשטר, ונחלק האם צריך לעשות כדינו של רב פפא ולכתוב בשטר "קני לך וכל שיעבודיה". כלומר, דכאן מיירי שלא כתב כן, ור"מ לא ס"ל כרב פפא, ולכך מועיל השטר אפי' שלא כתב, ורבנן ס"ל כרב פפא שכל שלא כתב כן לא מהני.

⁵ פ"י, דכו"ע אית להו דרב פפא ומיירי שכתבו בשטר "קני לך וכל שיעבודיה", אלא שנחלקו בסברת שמואל האם יכול המוכר שטר חוב למחול על השיעבוד של השטר ולפטור את הלווה, או לא. דר"מ ס"ל שלא יכול למחול, ולכן סמכה דעתה להתקדש בשטר, ואילו חכמים ס"ל כשמואל שיכול למחול, ולא סמכה דעתה, כי דואגת שמא ימחול השיעבוד שבשטר ונמצא שלא יהיה לה כלום.

⁶ פ"י, לכו"ע אית להו דשמואל שיכול למחול את השטר, אלא שסובר ר"מ שהיא סומכת דעתה שודאי לא ימחול את השטר לאחרים ויפסיד אותה שהיא אשתו, ולכן היא מתקדשת לו בזה. ואילו חכמים ס"ל שלא סמכה דעתה.